

Ringveitst 12ⁱ Oslo den 18-1-45.

Jeg har fått svar fra Sachse. Han skrev svært venlig; men for guttens sak, var det ikke noe positivt.

Kjell meldte att i juli at han ikke kom inn på flyskole. Han sørget ikke over det forresten, da han etter å ha sett på forholdene og lurt seg om, fant at den eneste måten han kunde hette opp att tabben på, var å komme hjem.

Han har siden søkt hele tiden om å få reise hjem. Den første søknaden var att kommet til overkommandoen i Paris. Men så kom de andre og så ble søknaden borte. Søknad direkte fra oss kom like før jul til kompaniet, med påtegning at den måtte sendes av Kjell.

Så sendte Kjell en søknad i oktober og fikk før jul vite gjernen kompanisjefen at den hadde vært ved overkommandoen men var sendt videre til den general av Piegraubildung, da det var han som hadde avgjørelsen. Men søknaden går sån fra den ene til den andre kommes formodentlig de andre og ødelegger den og... For en 3 mnd. siden skrev jeg til Tullheim og bad han sørge for at nyjeringer gjernen Reichskammisør sørget for at gutten hurtigst ble hjemsendt.

og jeg pekte i dette skriv på, at gutterne etter norsk
lov var tatt ulovlig, da jeg som hærns for-
myndet ikke var spurt. Og derfor forlangte
jeg at loven (den norske) ble respektert,
og av regjeringen håndhevet, sån som
Stågerkaumen sjouen bestemmer."

At jeg mente Stågerkaumen sjouen fram av
at den ble og blir framholdt i avisene
nesten hver dag. Trivellig oversettes i dette
lilfelle med barnenav.

Vi fikk tilbuds fra ett tysk handels her
fio jul, at vi kunde få underhold
for Kjells familie mens han var borte.
Min kusine svarte da at; enda vi ikke
hadde noe å leve av og ingen inntekter
kunde vi ikke ta imot noe bidrag fra
husholden den ene eller den annen.
Hun bad om bare en ting, og det var å
få Kjell hjem hurtigst."

Det er mange som synes dette er dumt,
men vi sultet heller ikke en å ta imot
blodpenge. - Hvis du får tale med "min
fetter" Fulleheim, kan du meddele ham at
den nye tiden dere iltvortfall har approdd
å ødelegge mitt hjem, og at jeg igjennem
ikke er særlig fornøyd over at jeg ikke
fikk noe ~~sva~~ svar på mitt skriv.
Så lenge jeg så lenge, håper jeg å få høre
til å takke for noe av hvert. (Storand)
Hilse Olav.

17
20. januar 1945.

H/SH

Herr Olav Staxrud,
Ringeriksgt. 12^I,
O s l o .

Ditt brev av den 18. ds. har jeg fått og det bedrøver meg meget å høre at du ikke har fått din sønn hjem. Det er naturligvis forferdelig vanskelig å få en ung mann hjem fra Tyskland under de nåværende forhold. Den eneste som kunne gjøre noe måtte være minister Fretheim, og jeg skal gjerne spørre ham når jeg trefter ham, men jeg antar at det ikke er så lett for ham heller. Det gjør meg også meget ondt å høre at du er syk. Er det ikke noe å gjøre ved den sykdommen du lider av? Du bør prøve ikke bare en læge, det er ofte at det én læge ikke kan finne råd for, det finner en annen utvei med.

Med hilsen

Adolf Hoel